Dosarul nr.3-639/2023
2-23038159-12-3-14032023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

01 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SA ”Cariera Șaptebani” împotriva Consiliului Concurenței, terț SRL ”Servprodland” privind anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SA ”Cariera Șaptebani”, s-a adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Consiliului Concurenței, terț SRL ”Servprodland” privind anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023.

În susținerea cererii de chemare în judecată, indică că la data de 05.02.2021, S.C „Cariera Şaptebani" S.A a depus în adresa Consiliului Concurenţei plângerea cu nr. de intrare 338, privind presupusele acţiuni de concurenţă neloială realizate de către „Servprodland" S.R.L.

Relevă că potrivit celor invocate în plângere, presupusele acţiuni de concurenţă neloială realizate de către întreprinderea „Servprodland” S.R.L se manifestă prin preluarea organizată a clientelei reclamantei în contextul deţinerii calităţii de administrator al ambelor întreprinderi, în aceiaşi perioadă de timp, de către Melniciuc Serghei şi instigarea clienţilor întreprinderii reclamante la rezilierea contractelor cu ultima şi contractarea întreprinderii reclamate, fapte care indică la semnele încălcării art. 16 şi art. 17 ale Legii concurenţei.

Declară că urmare a examinării preliminare a plângerii, în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (1) lit. f) şi în temeiul prevederilor art. 55 alin. (1) din Legea concurenţei, Plenul Consiliului Concurenţei, prin Dispoziţia***** din 15.03.2021 a dispus iniţierea investigaţiei privind presupusele încălcări ale prevederilor art. 16 şi art. 17 ale Legii concurenţei de către „Servprodland” S.R.L., manifestate prin utilizarea secretului comercial al întreprinderii reclamante sub forma transferului organizat al clientelei ultimei şi instigarea clientelei întreprinderii „Cariera Şaptebani” S.A. la rezilierea contractului cu aceasta.

Susține că la data de 09.02.2023 Plenul Consiliului Concurenţei a adoptat decizia nr. ***** prin care a încetat investigaţia iniţiată prin Dispoziţia Plenului***** din 15.03.2021, în baza art. 16 şi art. 17 din Legea concurenţei nr. 183 din 11 iulie 2012.

Declară că Autoritatea de concurenţă îşi întemeiază soluţia adoptată, în esenţă, pe următoarele concluzii reţinute de către această în cadrul investigaţiei concurenţiale

desfăşurate, şi anume: „Pct. 48 Cu toate acestea, referitor la presupusele încălcări ale prevederilor art. 17 din Legea concurenţei, menţionăm că reclamantul nu a prezentat probe, iar Consiliul Concurenţei în cadrul investigaţiei nu a identificat probe din care să rezulte că informaţia cu privire la clienţii întreprinderii „Cariera Şaptebani" S.A. constituie secret comercial, precum şi că informaţia respectivă a fost folosită de „Servprodland„ S.R.L. în scopul obţinerii unor beneficii patrimoniale.

Relevă că de altfel, în cadrul investigaţiei s-a constatat că în vederea fundamentării învinuirii aduse întreprinderii „Servprodland" S.R.L, autorul plângerii a atribuit eronat lista clienţilor întreprinderii „Cariera Şaptebani" 5.A la secret comercial, prezentând în calitate de probă- contractul individual de muncă ***** încheiat între „Cariera Şaptebani" şi Melniciuc Serghei„.

Indică că Societatea reclamantă consideră că raţionamentele pe care autoritatea de concurentă si-a bazat soluţia în respectiva cauză de concurentă, precum si decizia ***** din 09.02.2023 (decizia contestată) adoptată pe marginea acesteia, ca fiind ilegale si neîntemeiate, din motivele de mai jos.

Declară că cu privire la concluziile din decizia contestată privind încălcarea de către S.R.L "Servprodland" a prevederilor art. 17 al Legii nr. 183/2012 - obţinerea şi/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului.

Declară că la pct. 48 al deciziei contestate, se menţionează că "referitor la presupusele încălcări ale prevederilor art. 17 din Legea concurenţei, menţionăm că reclamantul nu a prezentat probe, iar Consiliul Concurentei în cadrul investigaţiei nu a identificat probe din care să rezulte că informaţia cu privire la clienţii întreprinderii „Cariera Şaptebani" S.A. constituie secret comercial, precum şi că informaţia respectivă a fost folosită de „Servprodland" S.R.L. în scopul obţinerii unor beneficii patrimoniale".

Indică că în continuare, la pct. 51 al deciziei se menţionează că „totuşi, în rezultatul studierii contractului individual de muncă încheiat între „Cariera Şaptebani" S.A. şi Melniciuc Serghei, s-a stabilit că acesta nu conţine nici o menţiune privind secretul comercial al întreprinderii la fel cum nu conţine nici o clauză contractuală care ar obliga salariatul, în persoana dlui Melniciuc Serghei, să păstreze cu stricteţe orice secret comercial al Angajatorului, decât o clauza prin care părţile s-au obligat să nu divulge, pe toată perioada de acţiune a contractului individual de muncă şi în termen de 1 an după încetarea contractului, date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada de acţiune a contractului".

Declară că autoritatea de concurenţă la pct. 54-56 al deciziei cum că "nu pot fi apreciate drept întemeiate nici argumentele reclamantului, prezentate după recepţionarea raportului de investigaţie, cu privire la măsurile întreprinse de „Cariera Şaptebani" S.A. în vederea păstrării confidenţialităţii listei clienţilor întreprinderii.

De fapt, acesta a identificat câteva clauze din contractele încheiate de „Cariera Şaptebani" S.A. cu ООО „Ла Сирен" şi ПАО АрселоМитгал Кривой Por, prezentându-le ca fiind o dovadă a desfăşurării de către întreprindere a măsurilor necesare pentru păstrarea confidenţialităţii informaţiei ce constituie secret comercial.

Urmare, însă, a examinării clauzelor nominalizate, şi anume a pct. 6.12 din Contractul nr. ***** încheiat la data de 01.11.2016 între „Cariera Şaptebani" S.A. şi ООО Ла Сирен, precum şi a pct. 11.14 din Contractul nr. 2955 încheiat la data de 18.10.2016 între „Cariera Şaptebani" S.A. şi ПАО АрселоМитгал Кривой Por, s-a constatat că nici acestea nu conţin menţiuni din care să rezulte expres conţinutul informaţiilor ce constituie secret comercial.

Relevă că în cazurile raportate Consiliului - ООО ”Ла Сирен” şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог» - informaţia privind raporturile comerciale cu societăţile date, avea menţiunea că reprezintă obiectul/corespunde unor măsuri de păstrare a confidenţialităţii şi respectiv constituie secret comercial.

Susține că potrivit pct. 6.12 din Contractul nr. LS/CS-1 din încheiat la 01.11.2016 dintre S.A ”Cariera Şaptebani” în calitate de Vânzător şi ООО ”Ла Сирен”, ca şi Cumpărător, informaţia cu privire la beneficiarul mărfii, indicată de către Cumpărător în cererile de livrare, este confidenţială şi nu poate fi divulgată sau utilizată în scopuri personale de către Vânzător sau de către persoanele asociate acestuia, sub sancţiunea răspunderii (fila 100-107 (88-95) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 1 la scrisoarea reclamantei din 09.03.2021).

Invocă că sintagma ”... este confidenţială si nu poate fi divulgată sau utilizată în scopuri personale...”, de la pct. 6.12 din contractul cu ООО "Ла Сирен", denotă în mod lipsit de echivoc că informaţia privind beneficiarul mărfii (ПАО "ЮГОК"), reprezintă obiectul/corespunde unor măsuri necesare pentru păstrarea confidenţialităţii, după cum impune teza I din lit. c), art. 2 al Legii Nr. 171/1994. Astfel, potrivit clauzei contractuale sus-citate, persoanele asociate Vânzătorului S.A ”Cariera Şaptebani”, printre acestea fiind si administratorul de la acea vreme, Melniciuc Serghei, nu puteau utiliza în scopuri personale informaţia cu privire la beneficiarul mărfii vândute. Or, nesocotind clauza menţionată din contractul cu ООО ”Ла Сирен”, Melniciuc Serghei a utilizat informaţia privind beneficiarul mărfii - ПАО "ЮГОК", pentru a livra din numele S.R.L „Servprodland” aceeaşi categorie de marfă, către acelaşi cumpărător şi respectiv beneficiar (fila 133-134 (119-120) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 4 la scrisoarea reclamantei din 09.03.2021) ca şi S.A ”Cariera Şaptebani” (fila 108-111 (96-98) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 2 la scrisoaea reclamantei din 09.03.2021).

Declară că un alt caz de preluare prin acţiuni de concurenţă neloială a clienţilor, raportat Consiliului prin scrisoarea din 09.03.2021 este cel al ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог».

Menționează că potrivit pct. 11.14 din Contractul nr. 2955, încheiat la 18 octombrie 2016 între S.A ”Cariera Şaptebani”, în calitate de Vânzător şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог», ca şi Cumpărător, părţile au convenit că atât contractul menţionat, cât si întreaga informaţie ce derivă din acesta, reprezintă informaţie cu acces limitat (fila 114-128 (100-114) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 6 la scrisoaea reclamantei din 09.03.2021).

Locuţiunea „informaţie cu acces limitat”, utilizată în conţinutul pct. 11.14 citat mai sus, cu privire contract şi la întreaga informaţie ce derivă din acesta, denotă la fel că informaţia dată reprezintă obiectul/corespunde unor măsuri necesare pentru păstrarea confidenţialităţii, după cum impune teza I din lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994, or, din câte s-a dovedit mai sus, în ambele cazuri din cele raportate - ООО ”Ла Сирен” şi şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог» - informaţia privind raporturile comerciale cu societăţile date, avea menţiunea că reprezintă obiectul/corespunde unor măsuri de păstrare a confidenţialităţii şi respectiv reprezintă secret comercial. Relevă că întreaga informaţie cunoscută de către administrator în cursul deţinerii funcţiei, inclusiv cea despre clientelă, reprezenta obiectul măsurilor pentru păstrarea confidenţialităţii, şi respectiv, este secret comercial.

Susține că conform pct. 7 din Contractul individual de muncă, Melniciuc Serghei era obligat să nu divulge, pe toată perioada de acţiune a Contractului individual de muncă şi în

termen de 1 an după încetarea Contractului, date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada de acţiune a prezentului Contract.

Afirmă că punctul sus-citat din contract prevede că, informaţia de care administratorul a luat cunoştinţă în cursul exercitării funcţie, nu poate fi divulgată, respectiv aceasta (informaţia), este menţionată că ar corespunde/este obiectul unor măsuri de păstrare a confidenţialităţii (”... menţiunea ce ar corespunde cu desfăşurarea de către agenţii antreprenoriatului a măsurilor respective necesare pentru păstrarea confidenţialităţii lor" -teza I, lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994).

Declară că societatea reclamantă a luat măsuri rezonabile de păstrare a confidenţialităţii atât a informaţiilor declarate ca fiind confidenţiale potrivit tezei I, lit. c), al art. 2 din Legea Nr. 171/1994, cât şi potrivit legii civile noi. Or, legea reglementează în acest caz o listă neexhaustivă de asemenea măsuri şi care, potrivit reglementărilor de la teza II, lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994, pot consta, spre exemplu, în ... aplicarea sistemului de clasificare a informaţiilor date, elaborarea regulamentelor interne de secretizare, marcarea corespunzătoare a documentelor şi altor purtători de informaţie, organizarea lucrărilor secrete de secretatiat.

Relevă căpPrivitor la condiţia respectivă, ambele legi succesive păstrează o identitate de reglementare. Anume, atât lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994, cât şi lit. c), art. 2047, alin. (3) din C.civ., vorbesc despre unele măsuri necesare şi, respectiv, rezonabile care trebuie aplicate pentru păstrarea confidenţialităţii/caracterului secret al informaţiei. Astfel potrivit lit. f), al art. 2.1 al Contractului individual de muncă din 21 octombrie 2014, Salariatul Melniciuc Serghei, era obligat să păstreze cu strictеţe orice secret comercial al Angajatorului.

Totodată declară că, în conformitate cu lit. e), alin. (1), al art. 8 al Legii Nr. 171/1994, lucrătorii agentului economic care au acces la informaţiile ce constituie secret comercial au obligaţia să nu folosească cunoaşterea secretului comercial pentru practicarea vreunei activităţi care, în calitate de acţiune concurentă, poate să aducă prejudicii agentului economic.

Menţionează că obligaţia contractuală, dar si IeRală a lui Melniciuc Sergei de a păstra secretul comercial, trebuie raportată la prevederile lit. g), d) din pct. 2.1 şi a pct. 8.2 din Contractul individual de muncă, care prevăd în sarcina administratului o obligaţie de neconcurenţă şi loialitate:

- potrivit lit. g) din pct. 2.1 - salariatul se obligă să nu desfăşoare activităţi în interesul altor societăţi care desfăşoară activitate asemănătoare cu cea a societăţii angajatoare, lit. (d), din 2.1 - salariatului îi este interzis să comercializeze, din nume propriu sau din numele altei societăţi comerciale genul de mărfuri care este comercializat de către societatea angajatoare.

- pct. 8.2 - salariatul se obligă să nu desfăşoare personal sau prin asociere la alte societăţi comerciale, activităţi aflate în concurenţă cu cea prestată de către Angajator.

Invocă că pe lângă obligaţia contractuală şi cea legală de păstrare a secretului comercial al Angajatorului, Melniciuc Serghei era ţinut inclusiv şi de prevederile unei clauze de confidenţialitate. Astfel, potrivit pct. 7 din Contractul individual de muncă, Melniciuc Serghei era obligat să nu divulge, pe toată perioada de acţiune a Contractului individual de muncă şi în termen de 1 an după încetarea Contractului, date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada de acţiune a prezentului Contract.

Relevă că informaţia privind clientela întreprinderii reprezintă secret comercial sub reglementarea Codului civil începând cu 01 martie 2019, legea exclude condiţia ca, pentru a fi secret comercial, informaţia să fie menţionată ca reprezentând obiectul unor măsuri de păstrare a confidenţialităţii.

Susține că la 01.03.2019, Legea Nr. 171/1994 cu privire la secretul comercial a fost abrogată prin intrarea în vigoare a Legii 133/2018 privind modernizarea Codului civil şi modificarea unor acte legislative, iar în redacţia actuală a legii, art. 2047, alin. (3) din Codul civil reprezintă corespondentul art. 2 din Legea Nr. 171/1994 (abrogată), care enumeră, în principiu, aceleaşi cerinţe pe care trebuie şă le îndeplinească cumulativ informaţia pentru a fi secret comercial. Declară că ca diferenţă de reglementare, este important de menţionat că din prevederile lit. c), alin. (3), al art. 2047 C.civ., rezultă cu puterea evidenţei că legea civilă nouă nu mai cere ca, pentru a fi secret comercial, informaţia să fie menţionată ca reprezentând obiectul unor măsuri de păstrare a confidenţialităţii, după cum aceasta era cerut la lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994 (ca informaţia "să aibă menţiunea ce corespunde cu desfăşurarea de către agenţii antreprenoriatului a măsurilor respective necesare pentru păstrarea confidenţialităţii lor" lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994.).

Menționează că în lipsa necesităţii, potrivit legii civile noi, ca informaţia care reprezintă secret comercial să fie marcată ca atare, subzistând doar condiţia ca informaţia să fi făcut obiectul unor măsuri rezonabile pentru a fi păstrate secrete, menţionăm că îndeplinirea condiţiei date a fost dovedită la pct. 27-35 din prezentele observaţii, cu ocazia descrierii măsurilor aplicate de păstrare a confidenţialităţii sub imperiul legii anterioare, iar în concret, informaţia privind clientela a făcut obiectul unor măsuri rezonabile pentru a fi păstrate secrete, prin existenţa în contractele cu persoanelor ce au avut acces la informaţia privind clientela-administratorul şi contabilul societăţii, a clauzelor de neconcurentă (lit. g) din pct. 2.1, lit. d), din 2.1, pct. 8.2), de păstrare a secretului comercial (lit. f), al art. 2.1) si de confidenţialitate a informaţiilor (pct. 7) din Contractul cu Melniciuc Serghei, precum şi a clauzei generale de confidenţialitate, de la pct. 7 al Contractului cu dna Negara Viorica, contabil (fila 140-142 (126-128) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 6 la scrisoarea reclamantei din 09.03.2021).

Indică că în special, accentuăm că atât administratorul cât şi contabilul societăţii, sunt ţinuţi în temeiul pct. 7 din contractele încheiate cu aceştia la confidenţialitatea informaţiilor aflate, fiind obligaţi să nu divulge, pe toată perioada de acţiune a Contractului individual de muncă şi în termen de 1 an după încetarea Contractului, date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada de acţiune a prezentului Contract, precum şi obligaţi potrivit lit. d) din pct. 2.1, să păstreze cu stricteţe orice secret comercial al Angajatorului, iar în acelaşi sens dispune şi Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European şi a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecţia know-how-ului şi a informaţiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării şi divulgării ilegale (prezetate anterior) reprezintă secret comercial informaţii care depăşesc cadrul cunoştinţelor tehnologice şi înglobează date comerciale, cum ar fi informaţii privind clienţii si furnizorii, planuri de afaceri şi studii şi strategii de piaţă.

Declară că reieşind din aceasta, dată fiind respectarea de către societatea reclamantă a condiţiei de la lit. c), art. 2047, alin. (3) din Codul civil, începând cu 01.03.2019 orice informaţie privind clientela societăţii reprezenta secret comercial al acesteia, astfel

informaţia privind clientela reclamantei corespunde inclusiv şi celorlalte condiţii reglementate de art. 2 al Legii Nr. 171/1994 şi art. 2047, alin. (3) din Codul Civil.

Relevă că deşi în Raport se invocă expres că informaţia deţinută de către Melniciuc Serghei nu îndeplineşte doar condiţia reglementată de lit. c), al art. 2 al Legii Nr. 171/1994 (2047, alin. (3) din C.civ.), iar mai sus, reclamanta a dovedit că informaţia respectivă îndeplineşte totuşi condiţia dată, în continuare reclamanta înţelege să dovedească că informaţia privind clientela corespunde şi celorlalte condiţii impuse informaţiilor ce constituie secret comercial de către art. 2 al Legii Nr. 171/1994 şi art. 2047, alin. (3) din Codul Civil.

Astfel menționează că, potrivit art. 2 al Legii Nr. 171/1994, informaţiile ce constituie secret comercial trebuie să corespundă următoarelor cerinţe: a) să aibă valoare reală sau potenţială pentru agentul antreprenorialului; b) să nu fie, conform legislaţiei, notorii sau accesibile; c) să aibă menţiunea ce ar corespunde cu desfăşurarea de către agenţii antreprenoriatului a măsurilor respective necesare pentru păstrarea confidenţialităţii lor prin aplicarea sistemului de clasificare a informaţiilor date, elaborarea regulamentelor interne de secretizare, marcarea corespunzătoare a documentelor şi altor purtători de informaţie, organizarea lucrărilor secrete de secretatiat;d) să nu constituie secret de stat şi să nu fie protejate de dreptul de autor, de drepturile conexe şi de brevetul de invenţie; e) să nu conţină informaţii despre activitatea negativă a persoanelor fizice şi juridice care ar putea atinge interesele statului.

Susține că informaţia privind clientela întreprinderii (S.A ”Cariera Saptebani”) corespunde cerinţelor legale faţă de informaţiile ce constituie secret comercial prevăzute la art. 2 al Legii Nr. 171/1994, acest fapt fiind argumentat în continuare în ordinea cerinţelor formulate prin norma legală citată de mai sus, şi anume:

a) informaţia privind clientela are valoarea economică reală din motiv că, fiind pasibilă de „exploatare„ de către întreprindere, face posibilă recunoaşterea acesteia în calitate de „bun” în sensul art. 1, Protocolul 1 la Convenţie (ex. Buzescu c. României).

b) informaţia privind clientela S.A ”Cariera Saptebani” nu este, potrivit legislaţiei, o informaţie notorie sau accesibilă, din motiv că este cunoscută doar unui cerc restrâns de persoane si anume de către administratorul si contabilul companiei care, potrivit pct. 27-35 din prezenta, sunt ţinuţi, prin contract, la păstrarea secretului comercial şi la confidenţialitatea informaţiilor aflate.

c) La pct. 8-35 din prezentul demers, s-a arătat că informaţiile ce reprezintă secret comercial aveau menţiunea ce ar corespunde cu desfăşurarea de către agenţii antreprenoriatului a măsurilor necesare pentru păstrarea confidenţialităţii lor, conform tezei I, lit. c), al art. 2 din Legea Nr. 171/1994. Precum şi, în privinţa acestora, au fost aplicate măsurile de păstrare a confidenţialităţii, potrivit tezei a II-a, lit. c), al art. 2 din Legea Nr. 171/1994.

d) nu constituie secret de stat;

e) nu constituie informaţii despre activitatea negativă a persoanelor.

Relevă că în decizia atacată, la pct. 67-68, se menţionează că "rreferitor la pretenţiile invocate de reclamant precum că „Servprodland" S.R.L. a întreprins acţiuni de instigare a clienţilor săi la rezilierea contractelor încheiate cu aceasta, precum şi la executarea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale prin acordarea de avantaje acestora, fapte ce se încadrează în prevederile art. 16 din Legea concurenţei, menţionăm că în vederea aplicării

răspunderii în baza normei indicate, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii: a) fapta de instigare a clientelei întreprinderii-victimă să fie săvârşită de un concurent al acesteia, sau de un terţ în interesele ultimului; b) acţiunea de instigare să fie realizată în scopul determinării clientelei întreprinderii-victimă la: 1) rezilierea neîntemeiată a contractului încheiat cu întreprindereavictimă sau 2) la neexecutarea/executarea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale în raport cu întreprinderea dată; c) acţiunea de instigare să fie realizatăprin oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje clientelei întreprinderii-victimă. La caz, constată că de către reprezentantul întreprinderii reclamante nu au fost prezentate probe care să ateste existenţa unor semne plauzibile şi temeiuri rezonabile pentru a suspecta „Servprodland" S.R.L. de încălcarea art. 16 din Legea concurenţei". Astfel contrar concluziei date, menţionăm că reclamanta a prezentat în pct. 27-34 din plângerea introductivă (fila 1-9 (2-10) din Volumul I al dosarului) şi în scrisoarea din 09.03.2021 cazuri/acţiunilor de instigare realizate de către întreprinderea reclamată (fila 95-99 (83-87) din Volumul I al dosarului), or, potrivit art. 17 al Legii Nr. 183/ 2012, este interzisă instigarea, din interes sau în interesul persoanelor terţe, la rezilierea neîntemeiată a contractului cu concurentul unei alte întreprinderi, la neîndeplinirea sau la îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale faţă de concurentul respectiv prin acordarea sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje întreprinderii parte a contractului.

Declară că în privinţa unora dintre clienţi, S.R.L „Servprodland” a săvârşit acţiunea de concurenţă neloială sub forma de instigare la rezilierea/neîndeplinirea obligaţiilor faţă de S.A „Cariera Şaptebani”.

Astfel, S.A ”Cariera Şaptebani” are încheiat cu ПАО ”ЗАПОРОЖСТАЛЬ” contract de vânzare- cumpărare a pietrişului nr. *****, din 01 decembrie 2016 (fila 143-152 (129-138) din Volumul I al dosarului/anexa nr. 7-8 la scrisoarea reclamantei din 09.03.2021), iar în acelaşi timp, S.R.L „Servprodland” formula către ПАО ”ЗАПОРОЖСТАЛЬ” oferte comerciale cu condiţii economice şi tehnologice mai avantajoase (fila 153-154 (139-140) din Volumul I al dosarului/anexa *****la scrisoarea reclamantei din 09.03.2021) Şi anume, S.A "Cariera Şaptebani" livra către ПАО ”ЗАПОРОЖСТАЛЬ” piatră de calcar spartă, fracţia 20-120 la un preţ de 12,65 $ pe tonă, pe când S.R.L „Servprodland” oferea pentru acelaşi produs un preţ mai avantajos de 12, 50 % pe tonă.

Relevă că din motiv că S.A ”Cariera Şaptebani” nu dispune de informaţii depline din evidenţa contabilă a S.R.L „Servprodland" (cele prezentate de către ultima Consiliului fiind incomplete şi nu oferă un răspuns exact la interpelările efectuate), reclamanta a menţionat în plângere depusă că oferirea pentru fapta dată a cărorva recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje clientului, după cum prevede norma citată şi care constă în preţuri preferinţiale pentru marfa vândută, ar putea fi stabilită de către Consiliul Concurenţei în cursul investigaţiei concurenţiale în urma reclamării de la ambele societăţi listei clienţilor si a datelor din evidenta contabilă, fapt care nu îsi găseste reflecţie în decizia contestată.

Prin urmare solicită SA ”Cariera Şaptebani” împotriva Consiliului Concurenței, terț SRL ”Servprodland” privind anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului nu s-a prezentat, fiind citat legal.

În ședința de judecată, reprezentantul Consiliului Concurenței, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, din motivele invocate în referință.

În ședința de judecată reprezentantul terțului terț SRL ”Servprodland” a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, decizia nr. ***** din 09.02.2023, reprezintă act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin

norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată

competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, audiind explicațiile părților a constatat că la data de 05.02.2021, în adresa Consiliului Concurenţei a parvenit plângerea depusă de către întreprinderea „Cariera Şaptebani” S.A. privind presupusele acţiuni de concurenţă neloială realizate de către „Servprodland” S.R.L. în raport cu S.C. „Cariera

Şaptebani” S.A, manifestate prin preluarea organizată a clientelei reclamantei şi instigarea clienţilor întreprinderii reclamante la rezilierea contractelor cu ultima şi contractarea întreprinderii reclamate.

Urmare a examinării preliminare a plângerii, prin Dispoziţia***** din 15.03.2021, Plenul Consiliului Concurenţei, a dispus iniţierea investigaţiei privind presupusele încălcări ale prevederilor art. 16 şi art. 17 din Legea concurenţei nr. 183 din 11.07.2012, de către „Servprodland” S.R.L., manifestate prin utilizarea secretului comercial al întreprinderii reclamante sub forma transferului organizat al clientelei şi instigarea clientelei întreprinderii „Cariera Şaptebani” S.A. la rezilierea contractului cu aceasta. În procesul de investigaţie a fost respectat cu stricteţe cadrul normativ pertinent cazului, au fost asigurate drepturile procesuale ale părţilor şi au fost întreprinse toate acţiunile rezonabile pentru stabilirea adevărului, iar prin urmare, Consiliul Concurenţei, coroborând toate probele acumulate, just a ajuns la concluzia privind lipsa încălcării şi corect a dispus încetarea investigaţiei.

Astfel conform prevederilor ***Legii concurenţei nr. 183 din 11.07.2012,***

Articolul 16. Instigarea la rezilierea contractului cu concurentul

Este interzisă instigarea, din interes sau în interesul persoanelor terţe, la rezilierea neîntemeiată a contractului cu concurentul unei alte întreprinderi, la neîndeplinirea sau la îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale faţă de concurentul respectiv prin acordarea sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje întreprinderii parte a contractului.

Articolul 17. Obţinerea şi/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului

Se interzice obţinerea şi/sau folosirea de către o întreprindere a informaţiilor ce constituie secret comercial al concurentului, fără consimţământul lui, dacă acestea au adus sau pot aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

Se reține că în rezultatul studierii contractului individual de muncă încheiat între „Cariera Şaptebani” S.A. şi Melniciuc Serghei, s-a stabilit că acesta nu conţine nici o menţiune privind secretul comercial al întreprinderii, la fel cum nu conţine nici o clauză contractuală care ar obliga salariatul, în persoana lui Melniciuc Serghei, să păstreze cu stricteţe orice secret comercial al angajatorului, decât o clauză prin care părţile s-au obligat să nu divulge, pe toată perioada de acţiune a contractului individual de muncă şi în termen de 1 an după încetarea contractului, date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada de acţiune a contractului.

Astfel, în acord cu clauza din contractul de muncă menţionat supra, Melniciuc Serghei a fost obligat să nu divulge date sau informaţii de care a luat cunoştinţă în perioada de acţiune a contractului şi nicidecum aceasta clauză nu reglementează comportamentul angajatului în raport cu informaţia care constituie secret comercial, aflat în perioada de acţiune a contractului, astfel în cadrul investigaţiei nu a fost probat faptul divulgării de către Melniciuc Serghei a unei eventuale informaţii ce ar constitui secret comercial, ori în esenţă „divulgarea” presupune transmiterea către o persoană terţă a informaţiei.

Se reține că, reclamantul invocă că sintagmele „este confidenţială şi nu poate fi divulgată sau utilizată în scopuri personale” de la pct.6.12 din contractul încheiat la data de 01.11.2016 între „Cariera Şaptebani” S.A. şi ООО „Ла Сирен”, precum şi „contractul menţionat cât şi întreaga informaţie ce derivă din acesta reprezintă informaţie cu acces limitat” de la pct. 11.14 din contractul încheiat la data de 18.10.2016 între „Cariera Şaptebani” S.A. şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог» denotă în mod lipsit de echivoc că

informaţia privind beneficiarul mărfii (ПАО „ЮГОК”) şi, respectiv, informaţia ce derivă din contract, corespunde unor măsuri necesare pentru păstrarea confidenţialităţii, astfel reclamantul a identificat câteva clauze din contractele încheiate de „Cariera Şaptebani” S.A. cu ООО „Ла Сирен” şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог», prezentându-le ca fiind o dovadă a întreprinderii de către companie a măsurilor necesare pentru păstrarea confidenţialităţii informaţiei ce constituie secret comercial.

Contrar celor invocate, urmare a examinării clauzelor nominalizate, şi anume a pct. 6.12 din Contractul nr. LS/CS-1 încheiat la data de 01.11.2016 între „Cariera Şaptebani” S.A. şi ООО „Ла Сирен”, precum şi a pct. 11.14 din Contractul nr. 2955 încheiat la data de 18.10.2016 între „Cariera Şaptebani” S.A. şi ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог», s-a constatat că, de fapt, acestea nu conţin menţiuni din care să rezulte expres conţinutul informaţiilor ce constituie secret comercial.

Astfel, reieşind din probele ce au fost acumulate la dosar s-a atestat că reclamantul, în încercarea de a demonstra că lista clienţilor cu care întreprinderea a contractat până la data de 01.03.2019 constituie secret comercial, a evidenţiat toate măsurile realizate în vederea asigurării confidenţialităţii unor informaţii, care însă nu pot substitui măsurile ce se impuneau de jure a fi întreprinse de către „Cariera Şaptebani” S.A.

Totodată, în acţiunea depusă, reclamantul invocă existenţa în acţiunile „Servprodland” S.R.L. a încălcării prevăzute de art. 16 din Legea concurenţei, afirmaţie neîntemeiată din următoarele considerente.

Astfel confrom ***art. 16 din Legea concurenţei nr. 183 din 11.07.2012***, este interzisă instigarea, din interes sau în interesul persoanelor terţe, la rezilierea neîntemeiată a contractului cu concurentul unei alte întreprinderi, la neîndeplinirea sau la îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale faţă de concurentul respectiv prin acordarea sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje întreprinderii parte a contractului.

La caz, s-a constatat că de către reprezentantul întreprinderii reclamante nu au fost prezentate probe care să ateste existenţa unor semne plauzibile şi temeiuri rezonabile pentru a suspecta „Servprodland” S.R.L. de încălcarea art. 16 din Legea concurenţei.

Astfel, examinând pretinsa tentativă a întreprinderii „Servprodland” S.R.L. denunţată de către „Cariera Şaptebani” S.A. de a comercializa piatră de calea unuia dintre clienţii acesteia, şi anume întreprinderii ПАО ”ЗАПОРОЖСТАЛЬ”, prin oferirea ultimei a produsului respectiv cu fracţia 20-120, la un preţ mai avantajos de 12,50$ per tonă, în timp ce „Cariera Şaptebani” S.A. livra către ПАО ”ЗАПОРОЖСТАЛЬ” acelaşi produs la un preţ de 12,65$ per tonă, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din data de 01.12.2016, s-a stabilit că aceasta nu întruneşte semnele constitutive ale componenţei actului de instigare la reziliere sau de neexecutare/ executare necorespunzătoare a contractului încheiat cu concurentul. Respectiv, acuzaţiile reclamantului cu privire la acţiunile de instigare a clienţilor acesteia la executarea necorespunzătoare şi rezilierea contractelor realizate de „Servprodland” S.R.L. urmează a fi apreciate drept declarative şi lipsite de suport probatoriu.

Totodată în cadrul investigaţiei nu au fost acumulate probe care ar demonstra acţiunea de instigare din partea „Servprodland” S.R.L. şi implicit Melniciuc Serghei în interesele „Servprodland” S.R.L. la rezilierea neîntemeiată a contractelor. Dimpotrivă, potrivit probelor acumulate (scrisoarea de la S.A. „Drumuri Soroca”), cauza contractării S.R.L.

„Servprodland” S.R.L. a fost de altă natură şi anume lipsa capacităţii S.A. „Cariera Şaptebani” de a asigura cantitatea de produse necesare.

Concomitent, S.A. „Cariera Şaptebani” nu a prezentat careva probe şi nici în cadrul investigaţiei realizate de către Consiliul Concurenţei nu au fost acumulate probe care ar demonstra existenţa acţiunii numite supra şi implicit a acţiunii de acordare sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensaţii sau de alte avantaje întreprinderii parte a contractului. Acest element este însă unul obligatoriu, iar în lipsa probării unei asemenea circumstanţe întreprinderile supuse investigaţiei beneficiază de prezumţia de nevinovăţie şi garanţia de a nu fi supuse neîntemeiat răspunderii.

Totodată conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

În contradicție cu normele indicate supra instanța reține că al materialele dosarului nu sunt anexate careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că decizia nr. ***** din 09.02.2023, este legală în fond, emisă cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivată și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administratriv contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de

anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SA ”Cariera Șaptebani” împotriva Consiliului Concurenței, terț SRL ”Servprodland” privind anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SA ”Cariera Șaptebani” împotriva Consiliului Concurenței, terț SRL ”Servprodland” privind anularea deciziei nr. ***** din 09.02.2023, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii